

Gouden plak voor woonassistent

De RIBW is een wereldkampioen rijker. En wel op het gebied van showdown: een sport voor mensen met een visuele beperking, vergelijkbaar met tafeltennis en airhockey. Woonassistent Leander Sachs won in Zuid-Korea goud bij de speciale wereldspelen voor blinden en slechtzienden. “Al drie jaar stond ik bovenaan in de ranking. Nu heb ik eindelijk een titel op zak!”

Leander is sinds 6 jaar slechtziend, als gevolg van een erfelijke aandoening. “Binnen drie maanden ging mijn zicht terug van 100% naar 5%”, vertelt de kersverse wereldkampioen. “Ik zat midden in mijn middelbare schooltijd. In het begin printte de conector wekelijks de lesstof voor mij uit, in steeds groter wordende lettertypes. Toen er uiteindelijk nog maar drie letters op een A4'tje stonden, werd het tijd voor andere oplossingen. In Zeist leerde ik braille en deed ik computervaardigheden voor slechtzienden op. Op school las mijn huiswerkbegeleider mij de lesstof voor. Dat bleek een goede manier om de stof tot mij nemen. Ik was de eerste in Nederland die ook op deze wijze eindexamen deed: onder toezicht van een examencommissie las een docent mij de vragen voor.”

Medailles

De visuele beperking was voor Leander geen reden om te stoppen met sporten. “Ik heb altijd veel gekickbokst. Toen dat niet meer ging, zocht ik naar een alternatief. Bij stichting MEE zag ik een folder met informatie over aangepaste sporten. Zo kwam ik in aanraking met showdown. Ik was niet direct enthousiast, maar bleek talent te hebben. Al snel selecteerde de

bondscoach mij voor een toernooi in Tsjechië. Zonder dat ik wist hoe het toernooi werd gespeeld, versloeg ik de toenmalige kampioen en eindigde als 2de. Daarna nam ik de sport serieus. Ik trainde harder, ontwikkelde mijn eigen technieken en maakte me het spel eigen. Omdat ik goede cijfers haalde op school, kon ik meedoen met alle internationale toernooien en pakte al snel medailles.”

Samenwerken

Leander startte bij de RIBW als flexwerker, nadat hij zijn studie tot persoonlijk begeleider afrondde. Inmiddels heeft hij een vaste werkplek bij woonlocatie Slochterdiep. “Ik kan veel, maar natuurlijk niet alles. Samen met een cliënt sporten is voor mij goed te doen. Ik weet ook wanneer er schoongemaakt moet worden, ik veeg gewoon even met mijn hand over de vloer. In de gaten houden hoe vaak iemand, die moet afvallen, eten opschept tijdens de gezamenlijke avondmaaltijd, kan ik niet. Dat gaat me te snel. Een cliënt moet mij daarom ook een beetje ondersteunen. Samen komen we er wel. Als er obstakels op mijn pad zijn, vind ik altijd manieren om deze weg te nemen. Cliënten putten daar kracht uit. Soms zet ik mijn handicap in om mensen in beweging te krijgen. Ik kan het bood-

schappenlijstje in de supermarkt niet lezen. Natuurlijk weet ik wat erop staat. En ook die boodschappen kan ik wel vinden. Maar het is beter als cliënten de boodschappen verzamelen, toch?”

Samen met de bondscoach en een aantal andere spelers richtte Leander de stichting Dutch Showdown-team op, om sponsors te werven en de sport meer bekendheid te geven. “Ik hoop dat showdown een paralympische sport wordt. Mijn grootste droom is om goud te winnen op de Olympische Spelen.”

Wil je meer weten over showdown en de ontwikkelingen van Leander volgen, kijk dan op:

www.dutchshowdownnteam.nl.

Showdown is speciaal ontwikkeld voor blinden en slechtzienden. Spelers strijden tegen elkaar op een houten speeltafel met de afmetingen van een tafeltennistafel. De bedoeling is dat spelers de bal in het doelgat van de tegenstander krijgen. In het balletje zitten drie ijzeren kogeltje zodat de spelers horen waar de bal is. De spelers dragen een geblindeerde skibril. Nederland is een van de toonaangevende landen in showdown. In ons land zijn er zo'n twintig verenigingen waar de sport op recreatieniveau door zo'n 600 mensen wordt beoefend.

Veranderingsbereidheid en veranderingsvermogen

Toen Ingrid Rempt-Leijendekker 5 jaar geleden als manager P&O bij de RIBW in dienst kwam, viel de vriendelijke, familiale sfeer binnen de organisatie haar onmiddellijk op. “Je voelt je hier direct thuis.” Met haar komst is de organisatie een professionelere koers gaan varen; van familiair naar mens- en zakelijk gericht. “Het bestuur en management wilde een andere ‘mindset’ bij haar werknemers creëren, gericht op de eigen verantwoordelijkheid en op resultaten. Onze medewerkers zijn professionals die prima weloverwogen beslissingen kunnen nemen. Om de resultaatgerichtheid te ondersteunen, herschreven we alle functieprofielen met resultaatgebieden en voerden een gesprekscyclus in, gericht op doelen en resultaten. Per kalenderjaar vindt een doelstellingen-, een functionerings- en een beoordelingsgesprek plaats.”

Werkplezier

Ingrid introduceerde in 2013 een nieuwe manier van werken binnen de RIBW: Proflex. “Proflex staat voor professioneel, proactief en flexibel werken. Door middel van workshops bespreken we periodiek met medewerkers zowel het organisatieperspectief als het individueel perspectief. Hoe verandert de organisatie? Wat kan ik voor deze organisatie betekenen, wat is mijn rol? En; waar haal ik mijn werkplezier vandaan binnen de veranderende context? De meeste medewerkers ervaren dit als heel positief.”

Proflex 2.0

In de zomer van 2015 kwam het vervolg met Proflex 2.0. Ingrid: “Proflex 2.0 benut optimaal de talenten en mogelijkheden van

medewerkers. Het echte werk, de begeleiding aan de cliënt, staat centraal. Er is veel ruimte, regelvrijheid en vertrouwen om samen te bedenken wat voor het team en de individuele medewerker het beste werkt en aan te geven wat daarvoor nodig is. Dit bevordert het werkplezier en verhoogt daarmee de productiviteit.” Het management stelt de kaders vast. Daarbinnen maken de teams zelf resultaatafspraken, zoals productiviteitsdoelstelling en kwaliteitsdoelstellingen. Hoofden en medewerkers in ondersteunende diensten coachen, faciliteren en ondersteunen. Ingrid: “Naast professionaliteit spelen verantwoordelijkheid en vertrouwen een zeer belangrijke rol bij Proflex 2.0. De mate van betrokkenheid van de teams en de input van de medewerkers bepalen grotendeels het succes van Proflex 2.0.”

Onzekerheid

Ingrid vervolgt: “Met deze nieuwe manier van werken komen we aan de vastigheid en de veiligheid van onze medewerkers. Ik begrijp hun

onzekerheid daarin. De zorgsector is volop in beweging. Daarom vraagt deze tijd om veranderingsbereidheid en veranderingsvermogen. Mijn taak als manager P&O is randvoorwaarden scheppen om optimaal in te spelen op huidige en toekomstige ontwikkelingen.”

“ Onze medewerkers bieden de begeleiding die onze cliënten nodig hebben. Zonder medewerkers geen cliënten. Onze medewerkers zijn, naast onze cliënten, het kapitaal van de organisatie.”

Zonder medewerkers geen cliënten. Zelf ziet Ingrid vooral kansen, bijvoorbeeld op het gebied van samenwerking met andere partijen. “Mijn ideaal is dat de RIBW in ons hele werkgebied bij iedereen voor in het hoofd zit als het gaat om de begeleiding van moeilijke doelgroepen. We profileren ons hierin als professionals en zijn breed inzetbaar. Onze medewerkers bieden de begeleiding die onze cliënten nodig hebben. Zonder medewerkers geen cliënten. Onze medewerkers zijn, naast onze cliënten, het kapitaal van de organisatie.”

Ingrid, manager P&O

RIBW Zaanstreek Waterland West-Friesland